



סג"מ דורון יואב
5619072

בן אסתר ואהרון

נולד ב- י"ח טבת תש"מ 7.1.1980

התגייס לצה"ל ב- 13.3.2000

שרת ביחידת "אגוז"

נפל ב- ט' אדר ב' תשס"ג 13.3.2003

בעת שירותו הצבאי.





דורון יואב

בנם הרביעי של אסתר ואהרן. נולד ביום י"ח בטבת תשי"מ (7.1.1980) בירושלים. אח ליצחק, אמיר, זאב ועם אחיו הצעיר. יואב התגורר עם משפחתו בשכונת הר-נוף שבירושלים. הוא גדל והתחנך ברוח התורה והעבודה. את לימודיו היסודיים סיים בבית הספר הממלכתי דתי "הר-נוף" שבירושלים. שלוש היו אהבותיו: לימוד התורה, אהבת הארץ ונגינה על הגיטרה.

יואב דבק במצוות התורה, וגם בימים הקשים של שירותו הצבאי דקדק בקלה כבחמורה. הוא אהב את ארץ ישראל, טייל בה באופנועו מגיל שבע-עשרה והכיר כל שעל אדמה בה, כל הר וגבעה וכל עמק ומישור. הוא אהב לפרוט על הגיטרה משירי ארץ ישראל. ניגן בכל מוצאי שבת והיה מנעים למשפחתו את צאת השבת בניגוניו.

יואב סיים את חוק לימודיו במלוא ההצלחה בבית הספר התיכון התורני על שם הימלפרב בירושלים, וטרם גיוסו לצה"ל פנה ללמוד כשנתיים בישיבה הגבוהה "שבי הברון" שבחברון.

יואב התגייס ב-13 במרס 2000 לחטיבת "גולני". יואב התקבל ליחידה המובחרת "אגוז". יואב שירת בעזה ובלבנון ונפצע פעמיים. מפציעתו הראשונה החלים בקלות יחסית, אך פציעתו השנייה הייתה קשה יותר, ואף-על-פי-כן התעקש להמשיך לשרת. הוא אף נשלח לקורס קציני חי"ר (חיל רגלים), שאותו סיים בהצלחה רבה.

לאחר הקורס, הוא חזר ליחידתו והפעם כקצין שפיקד על טירונים שהתנדבו לשרת ביחידת "אגוז".

כאשר יצא יואב לחופשה קצרה, לפני שירות הקבע, הוא בחר לנצל אותה לעבודת שמירה על הארץ שבה אהב. הוא הקר לידידו יהודה בן-יוסף, שהשתחרר כמה ימים קודם לכן ועבד כמאבטח מטעם המועצה האזורית "הר הברון". השניים שירתו יחדיו ביחידת "אגוז", ובמהלך השירות התיידדו, ואף עברו ביחד סכנות רבות בלבנון ובשטחים. עתה היה תפקידם לאבטח מתקן של המועצה האזורית "הר הברון" ב"גבעת האגסיה", השוכנת כקילומטר וחצי מהיישוב מעלה הקר.

באותו יום מר ונמחר, ה-13 במרס 2003, פעל באזור כוח של צה"ל, משום שעל פי מידע מודיעיני היו אמורים להימצא שם באותו זמן מחבלים שייצאו לפיגוע באזור הר הברון.

יואב ז"ל ויהודה בן יוסף ז"ל וזהו כמחבלים ע"י כוח צה"ל שפתח עליהם באש מן המארב שממנו נהרג יהודה בן יוסף ז"ל ומאש מסוק נהרג יואב ז"ל.

סגן-משנה יואב דורון נפל בעת שירותו, ביום ט' באדר ב' תשס"ג (13.3.2003), בהר הברון. בן עשרים ושלוש היה בנפלו. הוא נטמן בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר הורים וארבעה אחים.

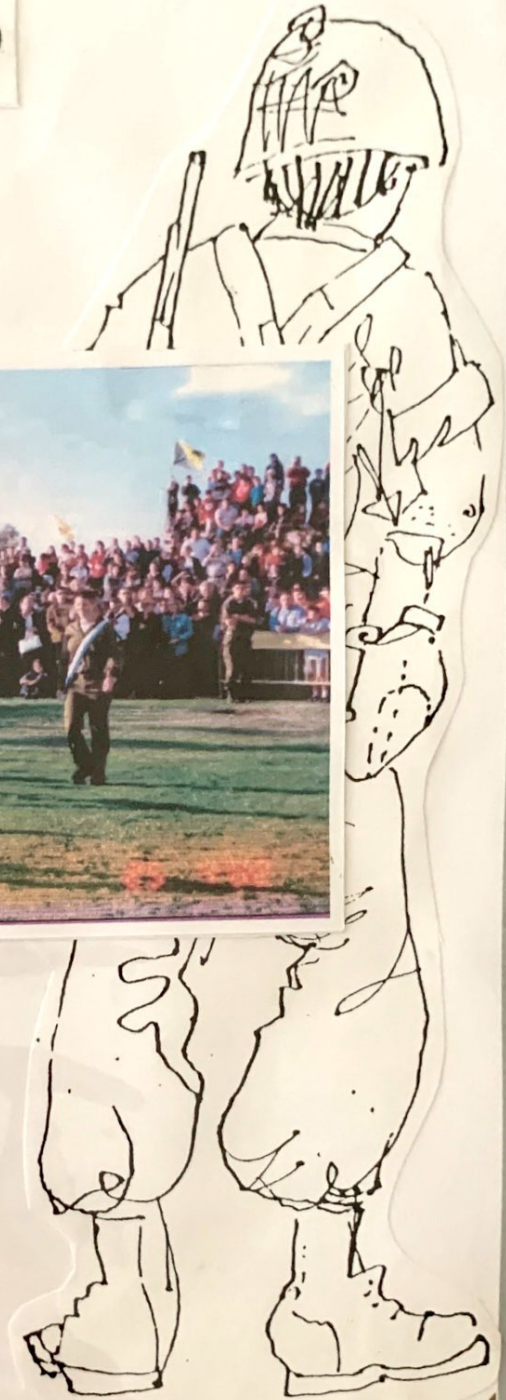
באימונים



יחידת אגוז



טקס השבעה



יחידתו בעת שירותו הצבאי

הכניסה למחנה שרגא



הכניסה ליחידת אגוז





אזור המגורים





יואב - לוחם ביחידת אגוז

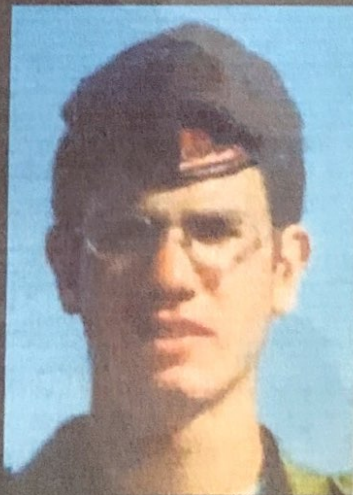


טרגדיה ליד חברון

טעות נוראה בדיהוי



סג"מ יואב דורון (23)



יהודה בן יוסף (22)

200 קליעים ירו חיילי היחידה המובחרת על
מאבטח ישראלי • „הם יורים אש תופת“, צעק
בקשר חברו הקצין – אך מסוק הרג גם אותו •

שרשרת הפעולות

מתחם האנטנה

2

יהודה בן־יוסף יוצא ממתחם האנטנה במכונית. לאחר כ־600 מ' עוצר ופותח את הדלת

4

יואב דורון רואה את הירי, יוצא מהקראון, ונורה בטיל מהמסוק

1

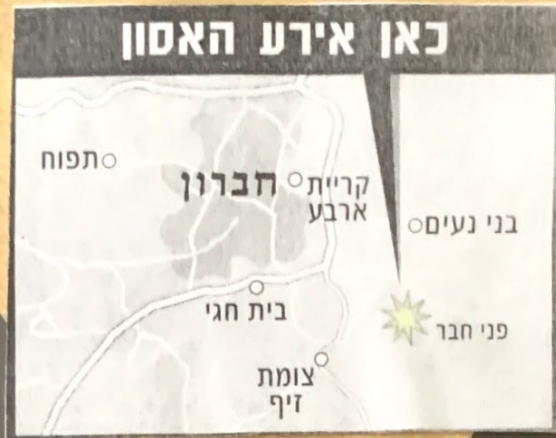
חיילי התצפית מזהים „חשודים חמושים” ומזעיקים מסוק

3

החיילים מרססים את בן־יוסף במאות כדורים



התקרית בה נהרגו בשוגג יהודה ויואב מאש חיילי צה"ל



2 מדוע נעשתה טעות במיקום עמדת התצפית? כיצד לא הצליחה התצפית להבחין בכך שמדובר במאבטחים ישראלים ולא במחבלים?

1 מדוע לא הודיעה החטיבה המרחבית לכוחות בשטח שיש באיזור מאבטחים ישראלים תמושים?

השאלות הקשות



כוח צה"ל נע לעבר המכונית ומרסס אותה בכדורים. יהודה בן-יוסף נהרג

האש



חברו, יואב דורון, מנסה להימלט ומסוק משגר לעברו טיל והורג אותו

המרדף

איור: אורי קרן

5 מדוע פקדה החטיבה על טייס המסוק לפתוח באש, ומדוע היה צריך לשגר טיל כדי לעצור אדם בודד, אשר רץ בשטח פתוח?

איתן גליקמן

4 מדוע לא נמצאה דרך אחרת לעצור את המכונית, חוץ מלרסס אותה ביריות?

3 כיצד לא הבחינו החיילים שמדובר ברכב ישראלי שעליו מדבקות „ביטחון“ בעברית?

טעות טרגית בהר חברון: 2 מאבטחים ישראלים נהרגו מאש צה"ל

המסוק רדף אחרי יואב ויירה עליו טיל



יהודה בנימין ז"ל



יואב דורון ז"ל

הר הכרונן, אתמול בצהריים ■ יהודה בן יוסף וסג"מ יואב דורון, שני הכרים מהצבא, מאבטחים מאחז מבודד ליד התנהלות פני חבר ■ חיילי יחידה מוכחרת בתצפית מזוהים דמות המושה נכנסת למכונת לנסוע וחושבים שמדובר במחבל ■ הם מתקבלים למכונת, "מססים" אותה מסווח קצין ויהודה נהרג ■ יואב מספיק להתקשר למזקד בקריית-ארבע שמסלילם לחיילים – אך לעכור שניות הוא נורה למוות מטיל שמשגך לעכור מסוק קרב ■ טעות טרגית

רדתי אבטחה, שמור על מאחז מבודד, קילומטר וחצי דרום-מזרחית לפני (מעלה) חבר. החיילים זיהו את הרוח וכן יוסף כשי הם יוצאים מהמאחז צפונה. עקב מגבלות תוואי השטח, הרצף גבעות ונקודות יישוב ערביות, חשבו חיילי התצפית כי חשויים יצאו מאחז הכתום הערביים. החיילים הניחו שמדובר במחבלים המתכוונים להמשיך צפונה לכיוון הכניש הראשי לבצע שינוע ירי והתקדמו ליצירת מגע עם ה"מחבלים".

קראו לו בערביה לעצור

במקביל, הודיע לאזור מסוק קרב של חיל האוויר כדי לסייע לכוחות הקרקע. כעבור כשעה הגיע הכוח הנגיד למרחק של כ-400 מטר מהמאחז, וזוהי שאח. הדמויות – שבראשן התברר כי מדובר בן יוסף – נכנסת לרכב מוציפשי ישראלי ונוסעת צפונה לכיוון הכניש הראשי. חיילי הכוח אמרו בחקירה כי נוספו לנהג וקראו לו בערביה לצבור. אולם בן יוסף לא עצה. כשהגיע למרחק של כ-150 מטר מהחיילים הם פתחו לעכור באש תופת, וככל הנראה הוא נהרג מיר. הורח שהצליח להימלט כחצי קילומטר דרומה, נורה למוות על ידי המסוק. השלפון היידי שבו ניסה להציק עורה, נמצא ודוק על הקרקע ליד הגופה.

כיס שלא נפגע באירוע, ככל הנראה מושים שלא זיהו על ידי החיילים כתמימים.

רקות אחרי סיום הירי, כשגופותיהם של הרוח וכן יוסף שרדו עות על הקרקע. הגיעה למקום ייחודי טיפול נמוץ של מגן דוד אדום, והצוות הרפואי הפתע כשהחיילים במקום הרגיעו אותם. המראמיקות רבורה אביע סופרה: "הגענו על סמוך הריחות שריבר על מחבלים שמתפשטים לחיילים, אז התקבנו בזריזות. החיילים מצדים, אמרו שאין מה לדאוג, האירוע הסתיים ואין נפגעים. שני ההרוגים ספגו פגיעות קטלניות ולא נותר אלא לקבוע את מותם. רק אחרי כעשר דקות קישרנו בין שיתח השל-פון למזקד החירום לבין המצב בשטח, והכנו את הטעות השר-גית".

לירברי אגשי הצוות הרפואי חיילי הסיירת נכנסו להגלס מוח-לט כאשר קלטו שהרגו בטעות ישראלים. "את יהודה מצאנו שרוע על הקרקע ליד המכונת, לאחר שהחיילים הוציאו אותו מהמשיש שלילי נהרג", אמרה אביע. מחקיר ראשוני עולה כי הטרוריה התרחשה סמוך לאחת בצורה. על רקע התרעות המות על יציאת מחבלים לפגיעות פני באור הר תררון, הוצב המארב של הסיירת באזור ההתנהלות פני (מעלה) חבר, סמוך ל-12:20 יזחו החיילים שבמצפת שתי דמויי-ות הממושות השדות. דורון וכן יוסף, העובדים בחברת שא.שי

מאת אורי יבולנקר, חנו שלאון ואותי אשר

שעות טריגית בהר הכרונן: שני מאבטחים, עובדי חברת שמירה פרטית, נהרגו אתמול מאש חיילי יחידה מוכחרת וניס סוק קרב של צה"ל, שהשבו בטעות שמדובר במחבלים. שני התרונים הם יהודה בן יוסף וסג"מ יואב דורון, חברים מסיירת "אגוז": בן יוסף השתחרר לפני שבוע, ודורון היה בחופשה לקראת החולת השירות בקבע.

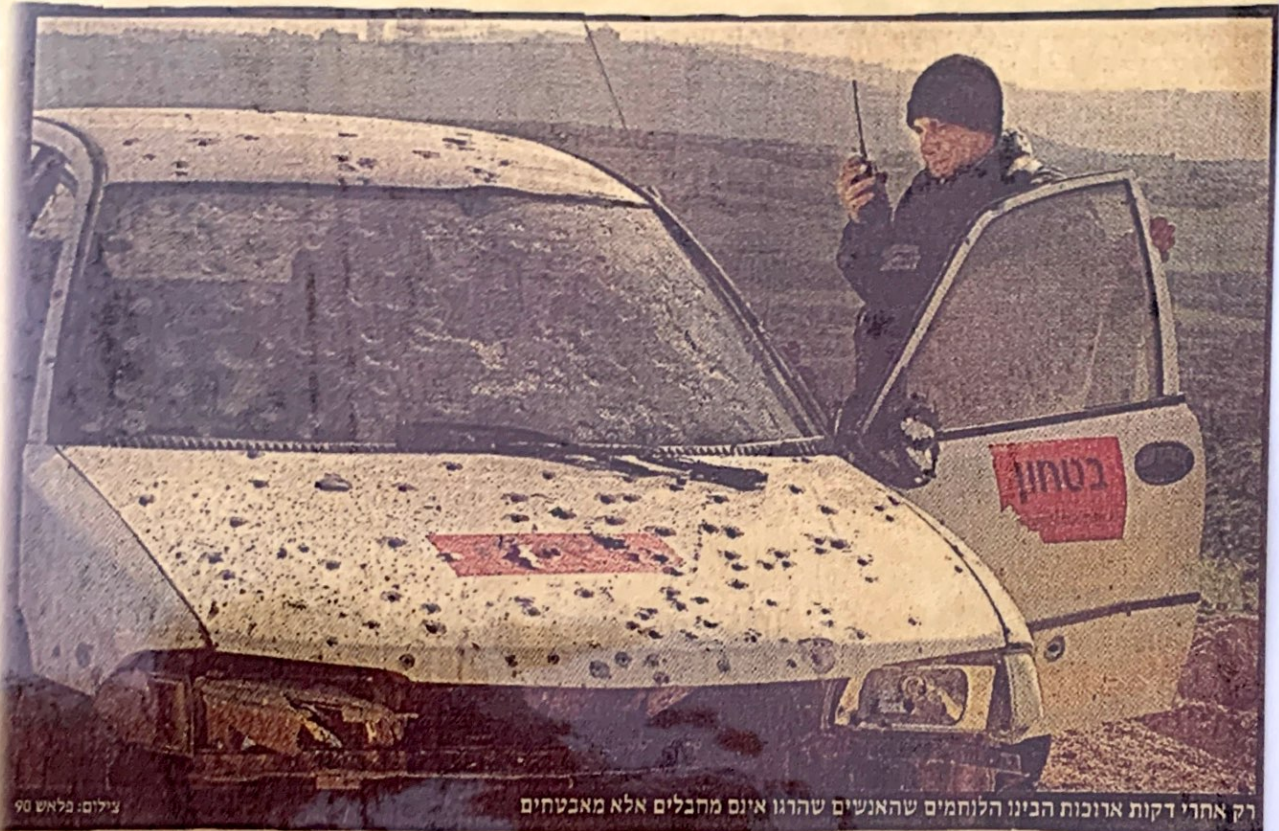
בן יוסף נהרג במכת האש הראשונה שכללה מאות כדורים, ואילו דורון, ששרד את המטח הקטלני, עוד הספיק להתקשר למזקד החירום של קריית-ארבע הקרובה. "מחבלים רצחו את חתי בר שלי ויורים גם עליי. תשלחו עזרה, אבל תזדהו, כי הם מתפשטים לחיילים", הספיק דורון לומר, וכעבור שניות ספורות נהרג מטיל שירה לעכור מסוק קרב.

תוקם ועדת חקירה

בצה"ל הביעו אתמול צער על המקרה ואלוה פיקוד המרכז משה קפלינסקי, הורה על הקמת ועדת חקירה לבריאת ניסבות המקרה. שני המאבטחים שמור על מאחז וכו אנטינה, דרומית-מזרחית להתנהלות פני (מעלה) חבר, עמם שהו גם המישה פועלים עיי

מכוניתם של המאבטחים לאחר

ש'רוססה' בידי חיילי צה"ל



צילום: מלאש 90

רק אחרי דקות ארוכות הבינו הלוחמים שהאנשים שהרגו אינם מחבלים אלא מאבטחים

"הייתה פה פאשלה, כיסחו אותם"



יואב דורון ז"ל

מאת אסף זלינגר

סג"מ יואב דורון ז"ל, בן 23 משכונת הר נוף בירושלים, נשלח לנוח בבית לפני הצבתו החדשה כמפקד מחלקה בגולני. אחיו הגדול אמיר, לא הופתע שגם את הופשתו הוא העדיף בשמירה. "בשביל בחור כזה, שהיה שלוש שנים באגוז, מיטה של אמא זה לא דבר גדול. אז הוא יצא עם יהודה לשמור על הגבעות, כי בבה הוא האמין".

יואב סיים לא מזמן את תפקידו ביחידת "אגוז", שם שימש כמפקד צוות, ואתמול נכנס לשירות קבע. "זה לא מקרה שיואב סיים את חייו בחברון. הוא למד שנתיים ב"שיבת שבי חברון". בכל יום הוא היה קם בשש ויוצא להקיף את קריית ארבע", סיפר אמיר. אח נוסף, יצחק, ניסה לשמור על איפוק אבל אמר: "הייתה פאשלה, כיסחו אותם. המסקנות צריכות להיות מהירות, אנחנו כולנו קרביים, ובלי להסיק מסקנות אני יכול לומר שזו פאשלה".

בחדר המדרגות בבניין שבו גר יואב, החלו להיאסף המנחמים. אסתר שחיה בדירה הסמוכה למשפחת דורון, מספרת על משפחה נאמנה למי דינה: "באתם לשכונה חרדית, אבל המשפחה הזו היא בין היחידות שער" שה את מה שצריך", אמרה.

יואב דורון ז"ל נטמן אמש בחלקה הצבאית בהר הרצל. הוא הותיר אחריו ארבעה אחים: יצחק, אמיר, זהר ונעם וזוג הורים אהרן ואסתר.



1,000 קליליים, 17 פצצות וטיל מיוחד נגד אדם קטלו את יהודה בדיזנסף ויואב דורון • המהסלים היו יהדות מגלז ומסוק קוברה ישראלי • "סופשבוע" חושף לראשונה את שרשרת המחדלים הטרואגית, כפי שהיא עולה מתמלילי רשתות הקשר, העדויות מהקירט מצ"ח והשהזור הצה"לי • על המפקדים הבכירים שידיעו כי הישראליים נמצאים בשטח, אבל לא עדכנו את הלוחמים • על התצפית שהתבלבלה בין שתי גבעות סמוכות, ושכחה ציוד חיוני בכסים • על אמצעי מודיעין לא מעודכנים וקשר לקוי בין יהדות • על מלחמת הגרסאות בין הקצינים בחודי ההקירות • ועל מפקד האידוע, הגי מרדכי, קציני מעולה ומוערך, שאיבד אז את המינוי למה"ט הצנתנים, רק כדי לזכות בו לאחרינה מחדש

קלטן ליבסקינד, עמרי אסנהיים

צילומים: פלאש 90

חיים שנקטעו באיבם

יואב דורון ז"ל
1980 - 2003



בילדותו

בטיולים



בצבא

ירושלים - עיר הולדתו



ביתו שבירושלים



בית הקברות בהר הרצל



דרכו האחרונה





האבל



ד"ר חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי א-לקינו

במלאת שבעה לנפילתו
של יקרנו קצין צה"ל

סג"מ **יואב דורון** הי"ד

נתכנס להעלאת זכרו בדברי חורה
בבית הכנסת הדתי לאומי רח' חי מייב 22
בשכונת הר נוף
ביום רביעי מוצאי שושן פורים בשעה 19:00

ישאו דברים:

הרשל"צ הרב **אליהו בקשי דורון** שליט"א

הרב **משה בלייכר** שליט"א - ראש ישיבת "שבי חברון"

הרב **אורי שרק** שליט"א - מראשי מכון מאיר ירושלים

הרב **חננאל אתרוג** שליט"א - ר"מ בישיבת שבי חברון

ובבנינה של ארץ ישראל ננוחם

"ובלע המות לנצח ומחה הי' דמעה מעל כל פנים"

ת. נ. צ. ב. ה.



יואב!

שתי עיניים חיות מלאות הבעה ושמחת חיים יורות טוב לב הנשפך מתוכן ומשפיעות סביבותיהן. אכן זהו יואב.
קשה לכתוב עליו בלשון עבר קשה לספוד לו. איכפתי כל כך מתעניין תמיד מוכן להושיט עזרה, תמיד מוצא את המילה הנכונה הקולעת למטרה. ומשום כך אהוב. אהוב, אין זו המילה המתאימה – נערץ! על מפקדיו ופיקודיו על חברים שכנים וידידים על מורים על מי לא?! וכל זאת בעטיין של תכונות נאצלות אותן ספג בבית הוריו בית כה מיוחד בו גדל והתחנך.
יואב אחד מן החבר'ה אך מיוחד בתכונותיו באישיותו, במרצו מחד, ובשלוות הנפש מאידך. אצילות נפשו ויפי מידותיו שם דבר היו. תמיד אצה דרכו להיות לעזר לזקוק לו אף פעם אינו מתלונן מקטר מאשים, אף פעם אינו מחטט בעבר אלא צופה נכחו באופטימיות. וכל זאת בענווה בכפיפת קומה בפשטותו הרבה.
חז"ל דורשים כי בבוא ההורים לקרוא לבנם בשם נחה עליהם מעט מרוח הקודש, מין נבואה המתאימה את השם לאישיות העומדת לפרוץ ולצמוח מתוך התינוק הרך הנולד.
ומי הוא יואב? מגיבורי דוד המלך איש חיל, ולא סתם גיבור אלא שר צבא דוד. יואב רק החל את דרכו בצבא הגנה לישראל אך כבר עשה בו חיל. יואב בתנ"ך – חכם, יושב ראש הסנהדרין גדול בתורה וגיבור מלחמה כך יואב דורון. יראת השמיים שבו שם דבר הייתה, הקפדה על מצוות, עמקות בהבנה כפי שמעידים עליו רבותיו כל סוגיה בה עסק שאף לרדת לעומקה ולהבינה לפני ולפנים ולא בשיטחיות חלילה. צימאון לשמוע דברי תורה ולהתעלות בהם אפינה אותו מאוד. לא במקרה מצאו ההורים האהובים שם זה לבנם הנולד.
גדול מאוד היה יואב עד שהגדילו את טוב עינו אפילו ממש רבנו ע"ה. בשמואל ב כד, ג מסופר על יואב שנשלח על ידי דוד למנות את העם. מברך יואב "ויוסף ה' אלוקיך אל העם וכהם וכהם מאה פעמיים" ומשה אמר "אלף פעמים" הוסיף עליו יואב שאמר "ועיני אדוני המלך רואות" אמר לו בימך יהיה כן.
מסירותו של יואב דורון ידועה ומוכרת, לא הרפה מן המשימה עד שהביאה לידי גמר, כבר כתלמיד בביה"ס היסודי הצטיין בתכונה זו, עקביות, נחישות, רצינות מחד אך חוש הומור וחכמת חיים מאידך. שנינות רבה אך יחד עם זאת תום לב וערכיות כה רבה. מוריו וחבריו כאחד יעידו כאלף עדים על תכונתו זו, בה התלבט כל כך.
יואב בתנ"ך לוחם דגול. אומר המדרש: "הקפיץ הקב"ה את הארץ ליואב לאבישי ולצבא המלחמה". ועוד בילקוט שמעוני "תפס באבנר וכפתו בידו כפקעת של שתי". ויואב דורון – לא חפש הקלות – התנדב לטובה שבסיירות כי עז רצונו לעזור לעם ישראל בעת שזקוק הוא לגיבורים. הוא לא הסתפק בפחות מאשר במובחרת שבהן. ובה הוכיח אומץ לב ומסירות רבה תוך כדי קידוש שם שמים רב לכל מקום בו הגיע ונוכח, כל מצב בו ניצב.
זהו יואב דורון, דורון = מתנה, היה הוא מתנה לחבריו, מתנה להוריו מתנה לעם ישראל כולו. "איך נפלו גיבורים בתוך המלחמה" (שמואל ב א, כה). האין זה מצב מלחמה? תהא נשמתו של יואב היקר צרורה בצרור החיים ויהיה הוא מליץ יושר להוריו היקרים לאחיו ולכל בית ישראל בשעותיו הקשות והגורליות.

רבקה סרבניק
מורתו לשעבר.

דברים לזכרו מפי המשפחה:

יואב בנינו היקר! איך אפשר לכתוב ליד שמך את שתי האותיות הנוראיות מכל ז"ל, והרי אתה בשיא בחרותך, בשיא פריחתך, מלא שמחת חיים. ברגליך הדקות והארוכות כבשת כל תל וכל גבעה כל עמק וכל הר כל שעל אדמה בארץ ישראל שכל כך אהבת, ואת נופיה ויופייה לקרבך שאבת ובמצלמתך הנצחת אפילו אותה גבעה שאותה כל כך אהבת ועליה נהרגת.

יואבי שלנו, כמה אהוב היית על חבריך מסור ללא קץ לכל קריאה ומצוקה, מפקד נערץ ללא חת, חמור סבר וקשוח מבחוץ אך בפנימיותך מלאה אצילות נפש, רכות וחמלה. זכרוני יואבי, שבתחילת שרותך כמפקד ביחידת אגוז אמרת לי "אמא, אני הולך לבקר בביתם של שני חיילים כדי לברר את מצבם הכלכלי שנראה לי לא טוב!" את הגופיות התרמיות שקנינו לך חילקת לחייליך הנזקקים, את שק השינה שלך העברת לחייל בליל חורף קר ורטוב ואתה קפאת מקור. יואב, שמענו עליך סיפורים גדולים וחזקים, שרק חיזקו את מה שאנו אבא, שאמא ואחיד האהובים ידענו כבר מכבר הימים, על דבקותך ואמונתך בה, על קיום המצוות במצבים שאי אפשר לקיימן, על נחישות, על עמדתך האיתנה בכל אשר האמנת שהוא הנכון והצודק. יואבי, אתה היית גאוותו של אבא וגאוותם של אחיד יבדלטו"א.

"היה לנו דו גיבור" - אומרים אחייניך, הילת שרה אביחי מנחם, חן שירה, ושני אורה, שחר הקטן לא מפסיק לחפש את יואבי בבית, מי ינגן איתו על הגיטרה הדוממת בפינת חדרך? מי ישמיע לנו ניגונים בכל מוצאי שבת? יואבי שלנו, מה נגיד ומה נצטדק היינו ראויים לקבל אותך מאת די יתברך לפקדון 23 שנים ושני חודשים, נסתיימה תקופת הפיקדון והקדוש ברוך הוא בא וקטף את השושנה מגננו, שלה את היהלום ולקחו אליו למרומים, כקורבן אישה לדי עלית לקשט את כסאו במרומים.

זאת תהיה נחמתנו בעינינו,
כחותם תישאר על ליבנו,
והדמעה לא תמחה מעינינו לעד,
אוהבים וזוכרים לעד,
אבא, אמא, אחיד ואחייניך
יהיה זכרך ברוך

דברים לזכרו מפי בנבה מפקד צוות:

יואב, ביקשו ממני לספר עליך, שיכירו מי אתה ומי היית. אני בטוח שאם היית כאן לא היית מרשה לדבר ככה בשבחך ולספר לאנשים על פועלך. יואב, היתה לי הזכות לפקד עליך עוד בעודך טירון, חניך מצטיין. בכניסה לתפקיד כששואלים מי החברה החזקים יותר, המושכים והמובילים יותר בצוות, יואב זה השם הראשון שעולה בפי כולם. שצריך להתנדב לשבת, יואב הראשון להתנדב. שהצוות קצת לא מאופס וצריך מישהו שיעורר, שיוביל, שידחוף- יואב הוא זה שלוקחים הצידה בלילה, ומדברים איתו בשקט- שיעזור, שישפיע. הוא כמובן בצניעות, בשקט נענה, מבצע, מושך ומוביל. שבסופו של מסע כולם עייפים ושפוכים, והאלונקה שנפתחה לא מזמן מתחילה להאט, אפשר מיד לראות מקלען רחב כתפיים עם פנים קשוחות, רץ קדימה, תופס את האלונקה ובשאהגה אדירה מושך וסוחף את כולם איתו קדימה. בסוף הטירונות כמפקד המחלקה מודיע לו דקה לפני הטקס שהוא נבחר להיות החניך המצטיין, הוא בצניעות שלו ממשיך להתווכח וממליץ על אחרים ומונה סיבות למה לא. וככה הוא גם ממשיך במסלול שבליה בשטח, כשיש קצת מנוחה, יואב הוא זה שמנדנד לקצין שבאותו שבוע חונך אותו, ושואל כל לילה מה לחזק בצוות ומה לא טוב ואיך משתפרים. כשסיימת מסלול ואני סיימתי את הקורס נפגשנו שוב וכשצריך ללכת קדימה להוביל את הכח הרגשתי תמיד חזק ובטוח כשבשליחת מבט חטוף לימיני, ראיתי אותך שם חזק ושקט, בוטח, סורק את השטח ומהנהן בהסכמה- כן, זה הציר אפשר להמשיך. כשיש לפעמים ויכוחים עם הלוחמים, יואבי לא מהמתלהמים והצועקים, הוא חושב, מקשיב ובא אחר כך בצד לנסות שוב להבין, להסביר ולשכנע. יואב הוא הלוחם כשיש לו זמן פנוי הדבר מפריע לו- כיצד במקומות אחרים עובדים בלי הפסקה- שמירות, מחסומים. איך הוא יכול לשבת? ולכן את הזמן הפנוי הוא לא מבזבז בטלוויזיה, הוא ילמד משהו, יקרא משהו, ילמד משהו חדש כמו לנגן בגיטרה או שיטפל בפק"ל- הנגב, שכל כך אהב והיטיב להשתמש בו. כאשר מגיעים לפלוגה לוחמים צעירים, מיד יואב מגיע ומבקש ללמד לימוד דחוף למקלענים הצעירים, תמיד לעזור יואב הוא לוחם שגם אם נפצע וקורע את הרצועות בברך הוא לא מוותר, אף אחד לא יוריד אותו פיזית, והוא נאבק ומבריא וגם כשעדיין אסור היה לו לצאת לפעילות הוא מתווכח ומנסה בכח לצאת, לא נעים לו, החברים יוצאים באינטנסיביות, הוא רוצה גם לעזור להצטרף וכמובן שהוא מבריא על אף התחזיות הרעות וכמובן ממשיך הלאה, תמיד ממשיך הלאה ויוצא לקורס קצינים, עם אמונה חזקה בדרך שבה חונך, הדרך שניק- מהבית, מהשיבה ומהרבינים. יואבי היית כל כך חזק, שום דבר לא שבר אותך, תמיד ומיד חשבת הלאה, איך ממשיכים, איך מושכים קדימה. חזק, שקט וצנוע- שקט שאוצר בו את כל העוצמות ותעצומות שידעת לפרוץ איתן החוצה, כשצריך להתגבר על כל מכשול ולמשוך איתך את כולם. אנו עדיין המומים ולא מעכלים איך איבדנו אותך, שרצת בסערה, בעוצמה אדירה שבך לעזור ליהודה. בפרשת השבוע שקראנו בשבוע הנוראי שעבר, מדברים על הקורבנות, ובכל הקורבנות נאמר "אדם כי יקריב" בקורבן אחד נאמר "ונפש כי תקריב קרבן מנחה לד'", ומסבירים מה המיוחד בקורבן הזה, למה שונה הכתוב וכתוב "ונפש", כי באותו קורבן באדם פשוט שמקריב מאותו מעט שיש לו, ולכן נחשב הוא כמי שמקריב את נפשו, את כל מה שיש לו. יואבי בצניעות ובשקט שלך תמיד הקרבת את כל כולך, בכל נפשך ומאודך, וביטלת עצמך למען אחרים. נזכור אותך חזק, ישר, שקט וצנוע- ואולי ככה נוכל להמשיך כמוך, תמיד להסתכל הלאה, ובשקט, בחוזק ובעוצמה- מושך וממשיך קדימה. תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים.

יואב דורון ז"ל 1980 - 2003



יְזַכֵּר

יְזַכֵּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו
אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בְּמֵאֲבָק עַל הַמְדִינָה בַדֶּרֶךְ
וְאֶת חֵילֵי צְבָא-הַגְּנָה-לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר נָפְלוּ בְּמִלְחָמוֹת יִשְׂרָאֵל.

יְזַכֵּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזִרְעוֹ
וְיֵאָבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים וְחֻמְדַּת הַגְּבוּרָה
וְקִדְשַׁת הַרְצוֹן וּמְסִירוֹת הַנַּפֶּשׁ
אֲשֶׁר נִסְפוּ בְּמַעֲרֻכּוֹת הַכְּבִידוֹת.

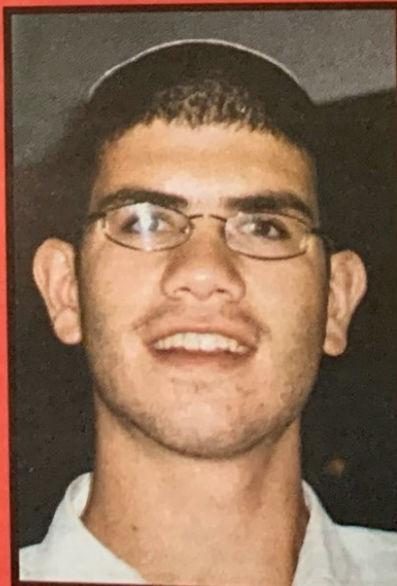
יְהִיו גְּבוּרֵי הַדְּרוֹר וְהַנְּצַחֵן
הַנְּאֻמְנִים וְהָאֻמִּיצִים
חַתוּמֵי בִלְב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר.



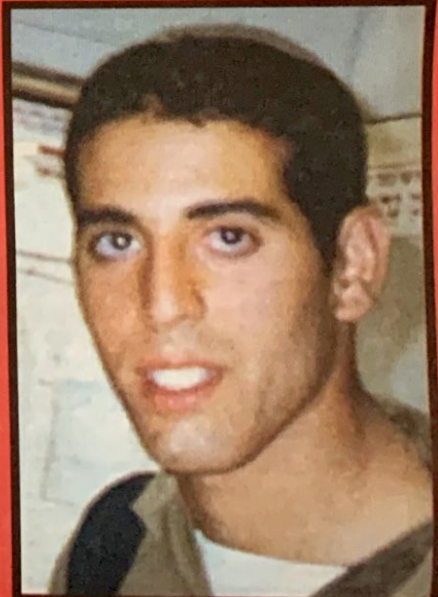
אותו. יש אישור לכל מה שיש לך" • 13:13, אל"מ
רפואי. מדובר בכוחותינו. מדובר בדו"צ כוחותינו"



רכב הביטחון שבו נורה יהודה בניוסף



יהודה בניוסף ז"ל



יואב דורון ז"ל



משפחות דורון ובן־יוסף על "גבעת האנטנה". אשר, אחיו של יהודה ז"ל, שירת תחת מרדכי. אשר: "הוא לא הסתכל לי בעיניים, והמשיך להגיד: 'אני לא מבין מה החברה חיפשו על הגבעה'"

מכת אש

סמ"ר אביעד: "יריתי בערך 15 כדורים לעבר הרכב. חדלנו חיכינו כמה שניות. נתנו עוד מכת אש, ופתאום החשוד פתח את הדלת ויצא לעבר מחפורת עפר שהיתה בסמוך. הוא נפל החוצה ואחז בידו אקדה. יריתי עליו עוד כ־15 כדורים. כל אחד נתן עוד כדורים למחפורת והפסקנו"

"נגרום לתסיסה בצנחנים, נילחם בכל האמצעים"

משפחות ההרוגים באירוע פני חבר מבטיחות למרד את חיי הקצינים אותם סימנו כאחראים

של פני חבר איננה מעורבנת. אם הייתי שם לב הייתי מנחה לערכנה", ענה המח"ט.

זה לא הכל. בניגוד למקובל לא נכח באישור התוכנית נציג של גרוד "לביא" המוצב בגורדה באופן קבוע. "הופתעתי שלא ראיתי נציג שלהם, דבר שנכע מתקלה חטיבתית", הודה מרדכי, "הנחיתי שתנאי ליציאה לשטח יהיה חבירה בין אור למ"פ מלביא".

ב־1:30 לפנות בוקר הסתיים אישור התוכנית. רגע לפני שה כוחות יצאו נשלחו קציני מגלן, המ"פ אור וסגן אבי, לפגישה לית מאוחרת עם המ"פ הגורתי. עוד לפני, ביקש סגן גיא, מפקד הצוות שמכוחו נלקחו חמשת חיילי התצפית, שסמ"ר יובל יחליף אותו בפיקוד על המשימה. "אישרתי", סיפר אור שטען כי יובל פיקד על תצפית בעבר, "יובל הוא לוחם מוביל בצוות שלו, אחראי מאוד, וסמכתי עליו במאת האחוזים".

אלא שמאוחר יותר העיר יובל כי לא פיקד על תצפית מבצעת בעבר. "דברי הובנו לא נכון", אמר אור בתגובה, "אני יודע כי זו היתה משימתו הראשונה של יובל כמפקד משימה מבצעית. כוונתי בעדות היתה שהיו לו בעבר התנסויות כמפ"ק בתרגילים".

מישהו לא אומר אמת

בסביבות 2:30 לפנות בוקר נקרא בדחיפות סרן אסף רובסון, מ"פ בגרוד לביא, משיבת קצינים שאותה ניהל במוצב בית תגי. סרן אור ממגלן ביקש אותו בדחיפות. "אמרתי לו שימתין מספר רקות", סיפר רובסון בחקירה, "הוא התעקש שאין לו הרבה זמן ולאחר שתיים־שלוש רקות ניגשתי. הוא סימן לי על מפה את נקודת התצפית של הכוח שלו. ניסיתי לשאוב ממנו יותר מידע לגבי מהות המשימה, האם יהיה כוח יירוט בהמשך. הוא אמר שכרגע זה תצפית על אובייקט. כל המפגש ארך כש לוש רקות. הפעם הראשונה ששמעתי על כך שמגלן פועלת בגורדה שלי היה כשסרן אור הופיע במאהל".

החוקרים: האם בשלב כלשהו ציינת את מאחז האנטנה?
רובסון: "לא, מכיוון שהנחתי שהוא מכיר את המאחז. הוא פועל בסמוך אליו ואמור להכיר את האזור שבו הוא פועל".
החוקרים: המאחז היה מפורסם על המפה שעליה הצבתם במח"ט?

התקשר הביתה כדי להרגיע אותה. "הוא אמר לי, 'אמא, היום היה פה המח"ט תגי מרדכי, הוא ראה את המקום והבטיח שהוא ישלח לנו סידורים ושמידה'. 24 שעות אחרי זה הוא שלח להם טילים מלמעלה. תגי מרדכי יודע שהוא עשה כאן פאשלה גוראת. עובדה שהוא לא בא אלינו עד היום. הוא מתעלם. הוא פוחד. לא נטרוף אותו. אורבא, בוא, דבר איתנו, אבל הוא בורח".

בצער לא ברור של חוסר רגישות, שיבץ צה"ל לפני כשנה את אשר, אחיו של יהודה ז"ל, כסמל מבצעים בחטיבה של אל"מ מרדכי בתכרון. אשר

ניצל את ההזדמנות לשיחה קשה, נטולת ריסטנס, עם המח"ט. אשר: "אמרתי לו שהוא צריך לקחת את הרג ליים ולעוף. הוא לא הסתכל לי בעיניים, והמשיך להגיד: 'אני לא מבין מה החברה האלו חיפשו על הגבעה'. במשך כל השיחה הוא לא אמר אפילו פעם אחת, 'אני מצטער'".

"אין פה עימות אישי", אומר זוהר דורון, אחיו של יואב ז"ל, שמארגן מדי שיש בכוקר תפילה משותפת לשתי המשפחות על "גבעת האנטנה". "הבטיחו שתהיה חקירה רצינית עם מסקנות ובסוף מתברר שזו סתם הבטחה. כאים אליך, מחזיקים לך את היד, אומרים שהצבא יחקור ויעשה ובסוף הם ממשיכים עם הקומבינות שלהם, לקדם את מי שהם רוצים. במידה שהמוצה העונש, אולי יהיה אפשר להיפגש עם מרדכי, אבל המצב היום מגוחך".

לפני מספר חודשים, כאחד מימי שיש, ערכה משפחת בן־יוסף ביקור פתע בביתו של תגי מרדכי במושב באזור השרון. "דפקנו על הדלת והוא לא היה", מספר ברוך בן־יוסף, אביו של יהודה ז"ל. "לקחנו כתבה מה עיתון על האירוע, צירפנו מכתב והורבקנו לו את זה על הדלת". בן־יוסף לא מתכוון להניח למרדכי. לקראת כניסתו של מח"ט הצנחנים המיועד לתפקיד, מצפה לו קבלת פנים לא פשוטה מצד המשפחות השכולות של אירוע "גבעת האנטנה".

"נגרום לתסיסה בתוך הצנחנים", מבטיח עוד"ך בן יוסף, איש תנועת "כר". "נערוך הפגנות מול החטיבה, נפריע להשבעה של הסטיונים בכותל, נחלק לצנחנים אלפי כרוזים שיסבירו מי זה המפקד שלהם ומה הוא עשה. אם נצטרך, לא נהסס להכריז מלחמה על צה"ל. נילחם נגד תגי מרדכי בכל האמצעים, גם כאלה שאסור להגיד בעיתון. אני לא אוכל להיות אחראי אם אנשים יאכזרו את העשתונות".

"תגי מרדכי לא יוכל להיות מח"ט צנחנים. נקודה", קובעת גם אסתר דורון, אמו של יואב ז"ל, שחיה בימים אלה בין קרטונים בדרך למעבר דירה, לאחר 20 שנה. "אנחנו לא יכולים יותר להיות בבית. הוכרונות קשים לנו מאוד. אני לא יכולה להיכנס לחדר של יואב, לר אות את הדברים שלו, לפתוח את הארון שלו". דריון לא היתה שקטה מלכתחילה כשיואב נטל על עצמו את משימת האבטחה. יום לפני שנהרג הוא



האלוף קפלינסקי (מימין) עם מרדכי בתרגיל של הגדוד הגורוזי "לביא". "היחס של מגולן היה מתנשא ולא מקצועי", העיד מ"פ מלביא

חכמת אש

לסיום הטראגדי. 500 מטר מבית המבוקש, כקילומטר מהתצפית, על אותו קו ראייה מנקודת מבטם של החיילים, עמדה "גבעת הא" נטנה". שתי הגבעות, זו של הבית שבו אמר היה להיות המבוקש וזו של האנטנה, השתלבו מבעד למשקפות התצפיתנים לגבעה אחת. בצבא מכנים זאת התלכדות רכסים.

צמר המאבטחים, כ"יוסף ודורון, ניהלו באותו בוקר שגרה רגילה. הם הסתובבו חמושים ברובי האם-16 שלהם סביב הקר וואנים, לא מרמיינים שתחת עץ במרחק קילומטר מהם מזהים אותם בטעות לוחמי מגלן כשני מבוקשים מהחמאס. בחקירתו הורה סמ"ד יוסי כי מה שראה בתצלום האוויר שקיבל הכוח "לא הסתר כל כך בשטח", אלא שהרברים לא הדליקו בשלב זה נורה אדומה.

בפקל הקבוע של כוח התצפית היה מכשיר אחד ששימוש בו היה יכול למנוע את הטעות. אלא שמר טווח הלייזר, שבאמצעותו ניתן למדוד את המרחק מנקודת התצפית ליעד, נשכח על ידי הכוח בבסיס.

דובסון: "לא, משום שרק כוחות צבאיים מסומנים במפה". החוקרים: האם אור שאל אותך לגבי הימצאות יישובים או מאהלים אזרחיים באזור התצפית?
דובסון: "לא. הוא שאל רק על כוחות שלי שפועלים במרחב".
אור העיד שחמש דקות לפני הגעתו עדין את דובסון, שאת שמו לא זכר בעדות, ברבר בווא. לדבריו, הפגישה ארכה רבע שעה ולא שלוש דקות. אור: "המ"פ לא ציין בפניי יישוב יהודי כלשהו באזור היעד". לאחר שהוצגה בפניו עדותו של דובסון אמר אור כי "לצער, ואני מתנשא בהחלט, הוא אינו רובר אמת. אני לא איהה כוח מילואים שלא יודע מה לעשות. שאלתי את כל השאלות הנידרשות בעת החבירה. הוא פשוט לא ציין את המאחז. לדעתי הוא לא עשה את זה מרוע לב או מרשלנות. צריך להבין מ"פ שעובר מסכיב לשעון ומבצע חנייה באמצע הלילה מבלי שהיתה לו התראה מוקדמת על המבצע".

"סרן אור מכיר אותי היטב ומפתיע שהוא מציין שאינו זוכר את שמי". אמר דובסון לחוקרים בתגובה לדברים, "היחס של מג-לן, וספציפית שלו, היה מתנשא ולא מקצועי ובפעילות שלהם הם הבהירו לנו שאנחנו מחוץ לתמונה ואין לנו כל מעורבות במי תרחש".

ייתכן שסאנת מגלן-לביא יכולה היתה להימנע. ערו, רבש"ץ (אחראי ביטחון) היישוב פני חבר הסמוך למאחז, סיפר בעדותו ששלושה ימים לפני האירוע הודיע לו חייל ששמר כשעה היישוב כי ישנם חיילים המחפשים אותו. ערו ביקש מה חייל שימסור להם להמתין או לחזור מאוחר יותר, אלא אם מדובר בפיקוח נפש. החיילים לא חיכו. ערו בעדותו: "כשסיימתי את עיסוקי החייל אמר שהיו במקום חיילים ממגלן שהודיעו שהם פועלים באזור. כיום האירוע יצאו חיילים מלביא ששהים ביישוב לסיוור בסמוך לגבעת האנטנה. הזהרת אותם שיש שומרים ישראלים על הגבעה. אם חיילי מגלן היו ממתינים לי הייתי מזוהר גם אותם לגבי השומרים".

משהו לא מסתדר בתצלום

ביום רביעי בערב קפץ סמ"ד יובל לכמה סידורים בבסיס מג-לן. חצי שעה אחרי חצות, כשהוא בדרכו חזרה לחטיבת חברון, התקשר אליו מפקד הצוות ובישר לו כי הוא יפקד על התצפית. "בתדרוך לא הוסבר לי על קורואנים או אובייקטים נוספים חוץ ממה שהופיע בתצ"א", סיפר יובל בעדותו.

סמוך לשעה 2:00 אסף סגן אריק את חמשת חיילי התצפית לתדרוך אחוז. "נאמר לנו שאין יהודים בסביבה", העיד מאוחר יותר סמ"ד תני, אחד הלוחמים.

3:30 הגיע הכוח לנקודה. אחרי בדיקת ראות קצרה ונסיינות להתגבר על הערפל וזהה היעד. "אינו עמדו תאורה ענק מעל היעד שמאיר את הכיפה", סיפר סמ"ד יובל. במשך הלילה נמנמו הלוחמים בסכך. 10:00 ב: בדיקת הגיע תורו של סמ"ד יוסי לתצ"פ. "אחרי כחמש דקות ויהיתי בנארם חמוש על גג הבית של היעד. לא ראיתי פנים, לא זיהיתי פרטי לבוש", סיפר. יוסי העביר בקשר לקמ"ן מגלן, ליארד, תיאור מדויק ומפורט של כל מה שראה על הגבעה: שני קורואנים שנמצאים מאחורי בית המבוקש במרחק של כמה עשרות מטרים ממנו, טרקטור אדומה, מכלית נפט צהובה של פז ורכב סטטישן לבן ועליו מרכקה אדומה שאת כיתור בה לא יכול היה לקרוא. "הבית, הקורואנים, המכלית, הטרקטור והעגלה נראו לי באותו מתחם", העיד.

כאן התרחשה הטעות המרכזית בשרשרת התקלות, שהובילה

13:05 שיחרר המסוק טיל. "אוי, אוי, אוי", צעק המ"פ, שהופתע לגלות שהכיוון לא מסתדר, "למה ביצעת שמאלה לכיוון האנטנה?". מסוק: "ביצעת על זה ביקשת". תצפית: "האם הוא לא קם?". מסוק: "חיובי. הוא לא זז". תצפית: "רשאי לבצע עוד פעם. לוודא". מסוק: "מיותר. הבנאדם לא זז"

קפלינסקי נגד הקמ"ן

בעקבות הוויחוי הוזעק חגי מרדכי לחמ"ל החטיבה. בתדר עמדו שני שולחנות: אחד לחטיבה ואחד ליחידה המבצעת, מגלן. מרדכי כי התמקם בשולחן מגלן. "המח"ט ניהל את המבצע ישירות מול מטה היחידה בלא התייעצות עם גורמי החטיבה המקצועיים", סיפר שלמה הקמ"ן. את הקשר עם התצפית, לפיכך, ניהל קמ"ן מגלן, שלא היה מודע לקיום המאחז. קמ"ן חטיבת חברון קיבל האג"ם שלה לא היו שותפים פעילים. ליארד, קמ"ן מגלן, סימן על המפה את הפרטים המוטעים שמסרה לו התצפית.

יוסי ריווח מהתצפית וראיתי שזה לא מסתדר במאה אחוז, הורה ליארד הקמ"ן בעדותו, "הוערתי את תשומת לב כל הנוכחים במקום לדבר, והתנובה היתה שמרנית במבנים יבילים שכנראה הונוו למקום. לפי הרייחוח התחלתי לבנות על גבי תצ"א תמונת מצב. התחלתי לשרטט סביב המבנה. הוספתי אנטנה ומכל רלק שרווח לי כי כתוב עליו פ'".

מרדכי, שראה את התצ"א, לא העלה בדעתו שרייחוחי התצפית מתייחסים למאחז. מרדכי, בעדותו: "לא שמעתי באופן רציף את התצפית והסתמכתי במידה רבה על הנתונים שסומנו על ידי הקמ"ן". גם רס"ן ש', סג"ד לביא, שישב בשולחן צדדי, לא שם לב לעיוות. "באותו רגע לא קישרתי בין מיקום התצפית למאבטחים במאחז", סיפר בחקירתו.

במהלך ניהול המבצע נכנס לחמ"ל סגן מפקד החטיבה, סא"ל רוי קפלינסקי, אחיו של אלוף פיקוד מרכז. הופעתו בחמ"ל, למרות שלא היה שייך לתכנון המבצע ולניהולו באופן ישיר, הביאה לקרב נרמאות מר בינו לבין קמ"ן החטיבה. קפלינסקי סיפר בעדותו כי כשנכנס הורה לשלמה לסמן את המאחז על גבי תצלום האוויר, אך לא וירא את ביצוע ההוראה. בנוסף סיפר הסמח"ט כי אמר כבודר אגב לקרמר שיכול להיות שהחמושים שעליהם מדברת התצפית הם השומרים במאחז. לדבריו השיב לו הקמ"ן שהיה בר לא ייתכן מפני שהשומרים במאחז חמושים בעוזי והתצפית מזהה אמ"ם 16.

כשנשאל מרדכי לא וירא את ביצוע ההוראה אמר קפלינסקי כי "אין אפשרות לבצע וירדא על כל הנחיה הנחויה. ברצוני לתת דוגמה מתבוקי: נתתי הנחיה לקצין ההגדרה לצבוע את הבטונות במחוסמים. האם עלי לעבור במחוסמים ולוודא שהוא צבע אותן?". "טענת הסמח"ט שקרית", ענה שלמה לגבי האפשרות כי קיבל הוראה לסמן את המאחז, "אני מוכן להיבדק בפוליגרף עם